

Bayer Zsolt: A régi lélek

2015 április 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

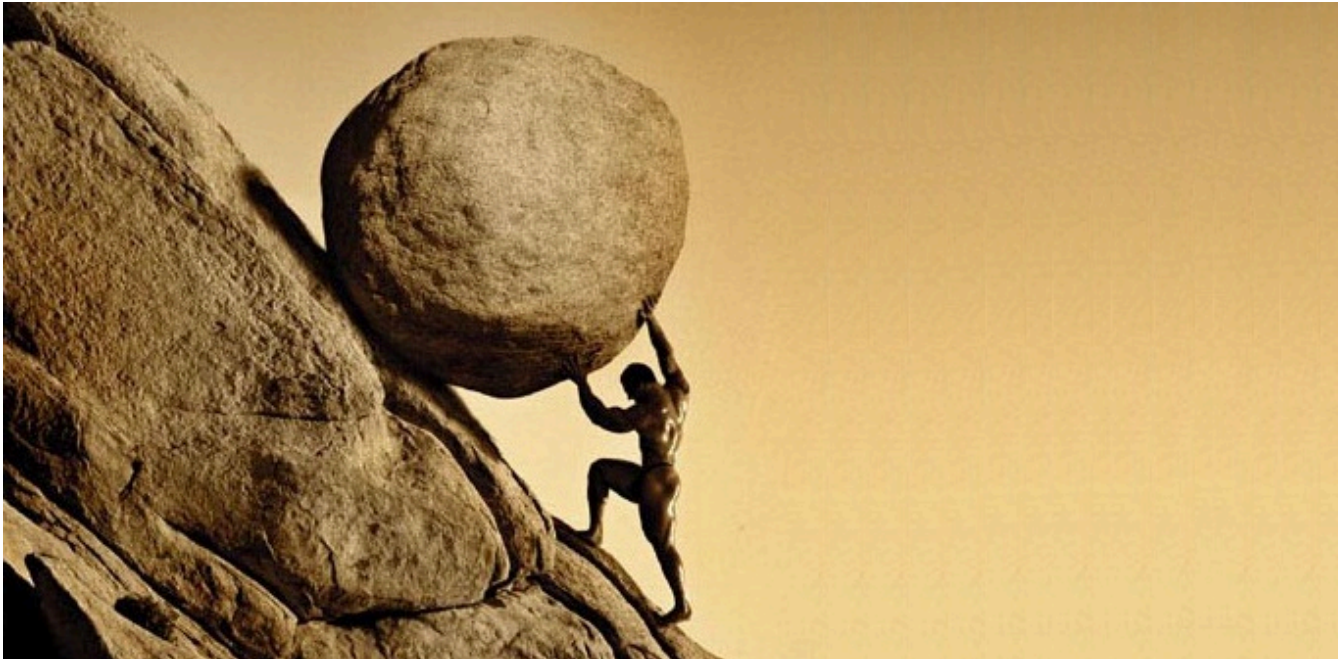
Még nincs értékelve

Mérték

Azért annyi talán már világossá vált, hogy soha többé nem tehetünk úgy, mintha semmi sem történt volna. Mert történt. Az történt, hogy – ha csak alig-alig is – elvesztettük a harmadik id?közit is.

És igen, Nyugat-Magyarországon, a tapolcai medencében vesztettük el. Kétszázhatvan szavazattal – de elvesztettük. Pedig –, hogy maradjunk a dolgok felszínén egy darabig – majdnem minden úgy történt, ahogy

elzetelesen kalkuláltuk. Pontosan annyi szavazatot szereztünk Sümegen, Ajkán és Tapolcán, amennyire számítottunk. És a majdnem hatvan faluban is majdnem annyit. De éppen itt szenvedtünk vereséget. Ugyanis a majdnem hatvan faluból mindössze negyven valahányban gyztünk, vagyis hoztuk a papírformát. De kikaptunk Szigligeten, Csabrendeken, számos badacsonyi településen. Olyan helyeken vertek meg bennünket, ahol ez elképzelhetetlen volt eddig. Az a kétszázhatvan szavazat ott vészett el.

Nem tehetünk úgy, mintha ez semmit sem jelentene.

És persze most belemenekülhetünk abba az olvasatba is, hogy az elmúlt hónapok történései után tényleg csak egy paraszthajszállal szorultunk a második helyre, ráadásul az MSZP-DK jelölt a fasorban sem volt hozzánk képest.

Persze-persze... De óva intenék mindenkit, hogy ebbe az öncsalásba feledkezve gyógyítgassa magát.

Mert hát nem ez a lényeg. Miképpen az sem lényeges, hogy most megint egy képvisel?vel kevesebb ül Fidesz-KDNP-színekben a parlamentben. A lényeg ugyanis az, vajon meg tudjuk-e állítani önmagunkat ebben a lefelé tartó spirálban. A lényeg az, hogy most van itt a pillanat – az utolsó pillanat! - ezt megcselekednünk. Ugyanis ez lélektani ügy. S ha nem állítjuk meg sürg?sen a zuhanórepülést, ha nem emeljük ki repül?nket a dugóhúzóból, akkor vége. Akkor már csak a lezuhanás, vagy jobb esetben a sikeres kényszerleszállás marad.

Egyiket sem szeretném, egyiket sem szeretnénk.

És nem számít, hogy mi mit szeretnénk. A lényeg megint csak máshol van. Mégpedig ott, hogy vágyinknál sokkal nagyobb a felel?sségünk. Ha csak egy pillanatra végiggondoljuk a 2010 óta eltelt id?t, kijelenthetjük: óriási munka van a kormány mögött. Az ország visszarántva a szakadék szélér?l, a makrogazdasági mutatók - immáron a baloldal által is kényszeredetten elismerve - rendben, n? a foglalkoztatottság (Igen! A közmunkának is köszönhet?en!), nulla infláció, s bár öt éve ugatják, hogy nem fog sikerülni, azért éppen öt éve tartjuk a Brüsszel által el?írt hiányt. Gazdasági növekedésünk dobogós az EU-n belül, miközben nem kellett ezért újra kontrollálhatatlanul eladósodnunk. És a liberális mantrára fittyet hányva az állam végre szerepet vállal a gazdaságban, és tesz arra az életveszélyes gazemberségre, miszerint a piac majd mindent elintéz. A közm?vek és közszolgáltatások olcsóbbak. És mindezt négy és fél éven át visszaigazolta a társadalom.

De tavaly októberben történt valami, és azóta nem találjuk magunkat. Ráadásul sikerült ránk ragasztani a korrupt bélyeget, ami a legnagyobb veszély. És teljesen mindegy, hogy bélyegragasztásban Goodfriend úr és megbízói jártak élen, és hogy a vádak nagyjából kilencven százaléka szemenszedett hazugság. Ugyanis – talán már említettem - ez tömeglélektan. Ahogy a régi viccb?l tudjuk: elterjed a hír, hogy Heraklész homokos. Kétségbeesetten járkál a h?s palotájában, hogy most mit tegyen, amikor eszébe ötlik a megoldás. Hatalmas

reklámkampányt indít, hogy következ? vasárnap a Nagy Arénában száz szüzet tesz magáévá. A tömeg özönlik is a megadott id?pontban, a porond közepén hatalmas baldachinos ágy, száz hófehér ruhás sz?zlány, és Heraklész nekiáll. Fél óra alatt magáévá tesz húsz szüzet. A tömeg ollézik. Újabb fél óra, a h?s túl van negyven sz?zön, és még két óra múltán kilencvenkilencen. A tömeg önkívületben ?rjög, hullámszik és torkaszakadtából üvölti, hogy Heraklész!, Heraklész! S amikor a századik sz?z kerül sorra, a h?s hirtelen elájul és összeesik. Mire a tömeg: Buzi! Buzi!

Ennyire egyszer? ez. És ezért kell most megállnunk, leveg?t vennünk, megnyugodnunk, és kitalálnunk a stratégiát.

Aminek legels? és legfontosabb eleme, hogy nem engedjük elvenni a lelkünket. Mert annál nincsen fontosabb. És a baloldalnak nincsen lelke. Ezért van ott, ahol. A Jobbiknak viszont most a legnagyobb a lelke. – Bármilyen legyen abban a lélekben! - Olyan nagy éppen, mint a miénk volt huszonöt éve, de nem biztos, hogy olyan tiszta is. ?k pedig azért tartanak ott, ahol tartanak.

De ne feledjük: a mi lelkünk is megvan még. S?t! A huszonöt évvel ezel?tti lelkünk is megvan. Arra kell támaszkodnunk, és a megérzéseinkre. Most éppen az a pillanat van megint, hogy semmi szükség hátsó szobákban összebuzerált kampányfogásokra meg hülye szlogenekre. Csak ?szinteségre és lélekre. És munkára. Másképpen megnézhetjük magunkat. Ami teljesen lényegtelen. De az ország is megnézheti magát. Az viszont nem játék. Hát akkor? Mire várunk?

Bayer Zsolt – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)

Raffay Ernő ajánlásával
Kortörténeti dokumentumgyűjtemény,
készült jelképesen **1919** sorszámozott példányban

Hangoskönyv CD melléklettel

MÓTAR MENEDZS
KONVENCIA

Ajánló